

Иртышева И. А.

Национальный университет кораблестроения имени адмирала Макарова

Стегней М. И.

Мукачевский государственный университет

ОПТИМИЗАЦИЯ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИХ ЗАТРАТ ЧЕРЕЗ РАЗВИТИЕ НЕТРАДИЦИОННЫХ И ВОЗОБНОВЛЯЕМЫХ ИСТОЧНИКОВ ЭНЕРГИИ

Резюме

В статье освещена специфика освоения нетрадиционных и возобновляемых источников энергии. Доказана целесообразность их использования. Предложено выделение возобновляемой энергетики в самостоятельную региональную отрасль. Определены необходимые условия для развития нетрадиционных и возобновляемых источников энергии и оптимизации технологических затрат.

Ключевые слова: технологические расходы, нетрадиционные источники энергии, возобновляемые источники энергии.

Irtysheva I. O.

National University of Shipbuilding named after admiral Makarov

Stehnei M. I.

Mukachevo State University

OPTIMIZATION OF PROCESS COSTS THROUGH THE DEVELOPMENT OF ALTERNATIVE AND RENEWABLE ENERGY SOURCES

Summary

The article deals with the specifics of the development of alternative and renewable energy sources. The expediency of their use. A separation of renewable energy as an independent regional industry. Outlined the necessary conditions for the development of alternative and renewable energy sources and optimization of process losses.

Key words: technological consumption, alternative energy sources, renewable energy.

УДК 330.8

Котигорошко О. І.

Ужгородський національний університет

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ТЕОРІЙ В ПРОВІДНИХ ШКОЛАХ МАРЖИНАЛІЗМУ, НЕОКЛАСИЦИЗМУ ТА ШВЕДСЬКОЇ І МАТЕМАТИЧНОЇ ШКІЛ

У науковій статті на основі дослідження теоретичних засад інвестиційних теорій провідних шкіл – австрійської граничної корисності, кембриджської, шведської (стокгольмської), американської (англо-американської) та математичної – проаналізовані інвестиційні теорії, які пов'язані зі сферою природокористування та природоохоронними заходами. Багато з них не втратили своєї актуальності на сучасному етапі розвитку світової економіки, в тому числі і для України.

Ключові слова: ретроспективний аналіз, інвестиційні теорії, провідні школи, природокористування, природоохоронні заходи.

Постановка проблеми. Світова та вітчизняна економіка на сучасному етапі формують нову парадигму розвитку, складовими якої є зростаючий взаємозв'язок між ринками капіталу та інвестицій, глобальний характер доцільності використання результатів наукових досліджень з інвестиційних теорій провідних шкіл економічних учень. Вони не втратили актуальності і новизни в умовах регульованої ринкової економіки, передусім у сфері природокористування та природоохоронних заходів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У даній статті проаналізовані наукові праці та публікації зарубіжних дослідників, а саме К. Менгера, А. Маршалла, К. Векселя, Дж. Кларка, В. Джевонса та інших, а також провідних вітчизняних В. Базелевича, Л. Корнійчука, С. Мочерного та ін. Ситуація, яка склалася в інвестиційній діяльності економіки України, зокрема у сферах природокористування та природоохоронних заходів, вимагає подальшого аналізу і дослідження.

Метою статті є дослідження і визначення ролі в сучасному процесі інвестиційного природокористування та природоохоронних заходів за провідних видами економічної діяльності з метою забезпечення сталого розвитку економіки України та її регіонів.

Виклад основного матеріалу. Існують різні напрями та школи, які визначили власні підходи до трактування проблем інвестиційної діяльності. Серед них – теорії інвестицій маржиналістської, класичної, неокласичної, стокгольмської та американської шкіл.

І. Австрійська школа граничної корисності

Австрійська школа – напрям в економічній теорії, який основою ціноутворення вважає концепцію «граничної корисності», проте ігнорує теорію трудових витрат. Цей напрям виник у 80-х рр. XIX ст. в Австрії [1, с. 13]. Центральне в місці концепціях австрійської школи відводиться теорії «граничної корисності». Прийняті в економічній

теорії категорії «товар» і «вартість» були замінені поняттями «благо» і «цінність». Вони наповнили категорії вартості суб'єктивним змістом, а домінуючим фактором блага вважали його споживну вартість, або корисність. Особливості австрійської школи маржиналізму, яка отримала назву «суб'єктивно-психологічної» проявляються в тому, що в основу теоретичних досліджень були покладені суб'єктивні фактори: індивідуальні оцінки корисності, зіставлення вигод і втрат, очікування тощо, в тому числі і щодо інвестиційних благ.

1.1. Засновник австрійської школи маржиналізму К. Менгер, яка отримала назву «суб'єктивно-психологічної», наголошував на необхідності застосування «природничо-наукового методу», спільно для всіх наук [2, с. 145, 161; 3, с. 39-40, 85, 162, 279]. Сутність цього методу полягає у тому, щоб «звести складні явища людського господарства до їх найпростіших елементів, ще недоступних точному спостереженню, прикласти до останніх відповідно їх природі міру зі встановленням останньої знову показати, як складні господарські явища закономірно розвиваються зі своїх елементів» [4, с. 101, 105]. Основні теоретичні здобутки цитованого вченого у тому, що він першим розробив теорію граничної корисності, намагаючись розкрити залежність корисності від рідкості предметів споживання. Цитований науковець перший сформулював принцип спадної корисності. У структурі блага вчений виокремлював блага нижчого (першого) порядку, призначені для безпосереднього задоволення людських потреб та блага вищих (другого, третього і т. д.) порядків, призначені для опосередкованого задоволення людських потреб шляхом виробництва благ першого порядку. Виходячи з цих категорій цитований вчений розробив також теоретичні положення щодо корисності інвестиційних благ.

1.2. Ф. Візер, теоретичні здобутки якого пов'язані з розвитком фундаментальних ідей маржиналізму знайшли відображення в таких теоретичних положеннях [3, с. 128, 457, 466, 481]: 1) теорія прописування (суть якої, що цінність споживчих благ зумовлює оцінку виробничих ресурсів, формуючи витрати виробництва); 2) введення в науковий вжиток поняття «граничний продукт» (споживче благо, вироблене продуктивним благом, яке має найменшу граничну корисність); 3) сформулював теорію альтернативних витрат, або інакше т. зв. закон Візера. Сутність цього закону полягає в ідентифікуванні реальною вартості будь-якої речі, не отриманій корисності інших речей, які могли б бути вироблені за допомогою ресурсів, витрачених на продукування цієї речі [5, с. 231-232]. З корисністю благ він пов'язує і корисність інвестиційних благ.

1.3. Е. Бем-Баверк стверджував [6, с. 243-426]: 1) для створення цінностей необхідно, щоб з корисністю блага поєдналася його відносна рідкість (порівняно з розмірами існуючої потреби); 2) вважав, що поняття «цінність» виражає зв'язок між суспільним явищем ціни та психологічної оцінки з боку окремого індивіда; 3) кожному фактору виробництва повинна бути «вмінена» (розподілена) певна частка споживчих благ з урахуванням при цьому граничної корисності виробничих благ. На основі вище викладених теоретичних положень Е. Бем-Баверк започаткував неокласичні підходи до досліджень інвестиційних процесів і заклав підвалини мікроекономіки на базі граничного аналізу.

II. Кембриджська школа

Кембриджська школа – один із напрямів західної економічної теорії, що виник наприкінці XIX ст. Головні ідеї кембриджської школи: 1) переважно суб'єктивно-психологічний підхід до розуміння економічних категорій; 2) відмова від пошуку об'єктивно існуючих економічних законів; 3) прагнення використовувати фінансово-кредитні важелі для формування теоретичної основи і втручання держави в економіку [7, с. 754-755].

2.1. Фундатор неокласичної теорії А. Маршалл своєю працею «Principles of Economics» визначив для багатьох поколінь тенденції економічного мислення в Англії [8, с. 538]. Вважається, що саме цією працею він започаткував неокласичний напрям в економічній науці. А. Маршалл вважав себе спадкоємцем класичної традиції, започаткованої Д. Рікардо та продовженої Дж. Мілем. Стверджуючи, що істини, відкриті класиками, будуть зберігатися своє значення, доки існує світ, він систематизував та поєднав теоретичні розробки своїх попередників у плідний синтез, адаптувавши «готову рухливу доктрину Рікардо до інтелектуального клімату вікторіанської епохи».

У центрі наукових пошуків А. Маршалла – ціна продукту, яку він розглядав як найважливіший елемент ринкової економіки. Аналізуючи фактори, що впливають на величину попиту на товар на ринку, він виводить головний закон попиту, суть якого в наступному: «чим більша кількість товару, який треба продати, тим нижча має бути ціна його пропонування з тим, щоб товар знайшов покупця; або, інакше кажучи, потрібна кількість товару збільшується зі зниженням ціни і зменшується з її зростанням» [9, р. 99]. Фактори виробництва, на думку А. Маршалла, – земля, праці, капітал і організаторські здібності – визначають ціну пропозиції. Ринку цитований науковець розглядав як високоорганізовану інституцію, де взаємодіють попит і пропозиція, і встановлюються ціни. На ринку в процесі й під час обміну товарами пропозиція й попит перебувають у тимчасовій рівновазі. Він же розрізняв також дію трьох періодів часу (протягом короткого періоду пропозиція товару обмежиться його запасом; протягом триваліших проміжків часу пропозиція залежатиме від витрат на виробництво товару), а в процесі періодів важлива роль належить інвестиціям.

2.2. А. Пігу один з послідовників та учнів Маршалла, а також автор концепції економіки добробуту [10, с. 66, 72-76, 86, 156, 161]:

- розвинув принцип «найбільшого блага для найбільшої кількості людей»;

- заклав основи інвестиційної теорії циклу і теорії державного управління інвестиційним процесом, а також обґрунтував підходи до формування активної інвестиційної політики держави.

2.3. Англійський економіст Р. Хоутрі, розкрив монетарну природу економічного та інвестиційного циклів, визначивши [11, с. 576]:

- що кризи виникають через ненасичений попит на гроші або їх надмірну пропозицію;

- цитованому вченому належить пріоритет у розвитку теорій, які пов'язують споживчі доходи і витрати з інвестиціями. Кредитна система є складовою його моделі, оскільки кредитування інвестиційної діяльності зумовлює зростання доходів, за рахунок яких формуються споживчі витрати, в т. ч. чисті інвестиції. Це кумулятивний процес, що виявляється у зростанні рівня цін.

2.4. Вагомий внесок в розробку теорії інвестицій належить І. Фішеру, який крім теоретичних положень також першим описав [7; 12; 6, с. 754-755];

- зв'язок між інфляцією і ставкою відсотка, довівши, що інфляція спричиняє пропорційне зростання відсоткових ставок («Ефект Фішера») і поглинає заощадження – основу майбутнього інвестування;

- довів, що відсоткова ставка в країні має дорівнювати відсотковій ставці за кордоном плюс відсоток знецінення національної валюти за час, на який встановлюється відсоткова ставка. Це «правило Фішера» має важливе значення для оцінки стану інвестиційного середовища в країні-рецепієнті.

2.5 Прихильником традиції кембриджської школи був Д. Робертсон [6, с. 755], до сфери аналізу якого включені майже всі найважливіші поняття, характерні для представників кембриджської школи, а саме: спадна корисність, спадна дохідність, підвищуванні витрати, вигода споживачів та його авторське поняття вільного капіталу, і все це введено у рамки приватної власності, розподілу праці і грошового господарства. В аналізі пропозиції, попиту і конкурентної ціни він повністю слідує за Маршаллом і Пігу, дозволяючи собі незначні відхилення, в його моделі важливу роль відіграють як психологічні, так і інституціональні фактори, а також інвестиції інвестиції [13].

III. Шведська (Стокгольмська) школа

Значний внесок у розвиток економічної науки зробили шведські вчені, представники стокгольмської школи. Ця школа представляє сукупність ідей, положень і пропозицій у сфері макроекономічного аналізу, внесених найвидатнішими її представниками [31, с. 911]. Остаточно сформувалася на рубежі 20-30-х рр. ХХ ст.

3.1. Віксель К. – видатний шведський економіст, який на початковому етапі своєї діяльності зробив спробу поєднати вчення австрійської школи з теорією цін математичної школи. Основні його здобутки викладені в праці «Цінність, капітал і рента» [14, р. 184], в якій він уперше:

- ввів у теорію поняття «очікування» учасників господарського процесу;

- процес нагромадження капіталу розглядав як нагромадження все більшої кількості інвестиційних благ певного виду внаслідок відмови від поточного споживання факторів виробництва;

- сформулював умови необхідні для досягнення рівноважного розвитку економіки, серед яких рівність між «ринковою» і «природною» ставками, рівність інвестицій і збережень, стабільність цін;

3.2. Кассель Г., передусім відомий такою працею «Теорія соціальної економіки» [15, р. 708], в якій:

- стверджував, що економічні коливання породжуються не структурними особливостями сучасної економіки, а змінами в техніці;

- проводить чітку межу між тими засобами виробництва, що працюють на споживача, і тими, що використовуються для «виробництва знарядь для дальшого виробництва».

- висока норма процента зменшує вартість основного капіталу, якщо вона тримається довго, то призводить до скорочення його виробництва. Звідси витікають і важливі теоретичні положення шведського дослідника щодо інвестицій.

3.3. Мюрдаль Г. – всесвітньвідомий економіст та спеціаліст з питань міжнародної економіки, а найважливіша його праця – «Світова економіка. Проблеми і перспективи» [16], в якій він відстоює:

- свій ідеал – об'єднання всіх народів зимної кулі, а надії на його втілення покладає на ХХІ ст.;

- у розвинутих країнах світу, на його думку, уже досягнуто національної інтеграції (відбулося вирівнювання доходів добробуту всіх членів суспільства та ін.), тому наступний етап – формування міжнародної інтеграції. Головний засіб її досягнення – підвищення економічного потенціалу слабо розвинутих країн до рівня розвинутих за рахунок активізації інвестиційних процесів [17, с. 502].

3.4. Олін (Улін) Б. – шведський економіст, спеціаліст із міжнародної торгівлі, лауреат Нобелівської премії з економіки. У праці «Міжрегіональна і міжнародна торгівля» [18] зробив спробу створити теорію міжнародної торгівлі, що ґрунтується на маржиналістській концепції цінностей. Складовою цією теорії було трактування міжнародного руху (факторів виробництва, робочої сили, предметів праці, засобів праці) у їх співвідношенні та у співвідношенні з рухом товарів. Учений сформулював основні вихідні положення неокласичної доктрини міжнародної торгівлі, а в її межах – теорії вивезення капіталу [19, с. 725-726], а також проблеми державного інвестування для поживлення економіки та розвитку системи громадських робіт. [20, с 51-59].

IV. Американська (англо-американська) школа

Вагомий внесок у формування неокласичного напрямку економічної теорії здійснив видатний вчений, засновник американської школи маржиналізму Дж. Кларк. В центрі уваги його основної праці «Розподілення багатства» знаходяться всезагальні закони економічного життя, котрі зберігають силу в будь-яку епоху.

Статичний стан, на думку Дж. Кларка, є стан уявний, оскільки дослідження яке створює теоретичну уяву статичного суспільства теоретичне. Теорія економічної динаміки повинна користуватися дедукцією, як це робили теорії рикардівської школи. У трактуванні цитованого дослідника динамічні сили створюють нові умови для дій статичних сил. За приклад він наводить абсолютно природну ціну бавовняно-паперової тканини, коли продукт виготовлений ручною працею, та далеку від природної, коли цей продукт виготовлений машиною. Як стверджується в подальшому, природна ціна бавовняно-паперової тканини впала внаслідок винаходів Уатта, Харгрівса, Аркрайта і Кромптома. До цих винаходів ціна тканини коливалася навколо одного природного стандарту, надалі вона стала коливатися навколо іншого. Заслужують на увагу прогнозування Дж. Кларка, що «нормальне багатство світу буде більшим, а природний рівень заробітної плати буде значно вищим у 2000 році, ніж тепер, якщо великі сили економічної динаміки будуть продовжувати діяти, в т. ч. і інвестиційній сфері» [21, с. 22].

Актуальне з приводу природокористування теоретичне твердження Дж. Кларка, висловлене ним в главі IV «Основи розподілу – в універсальних економічних законах» [21, с. 24-31], в якій він констатує: «Особливо необхідно засвоїти, що той примітивний закон, котрий ставить людину обличчям до обличчя з природою і робить її залежною від того, що вона особисто може у неї відвоювати, залишається по суті законом і найбільш складного господарства та підприємницької схильності до інвестування коштів у новітнє виробництво [21, с. 24].

V. Математична школа в економічній теорії

Характерною ознакою економічних досліджень представників математичної школи стало вико-

ристання особливого інструментарію, заснованого на математичних методах економічних явищ та процесів з позиції маржиналізму.

5.1. В. Джевонс – відомий англійський економіст, засновник математичної школи в економічній теорії та один із фундаторів теорії граничної корисності [7, с. 576-585; 22, с. 343-344]. Найважливіші теоретичні здобутки вченого знайшли відображення в основних його працях – «Теорії політичної економії» [23] та «Принципи науки» [24, с. 9; 14, с. 39], в яких він трактує:

- «теорія полягає у застосування диференціального числення до дослідження знайомих понять багатства, корисності, цінності, попиту, пропозиції, капіталу, процента, праці та всіх кількісно визначених понять, які пов'язані з повсякденним економічним життям» [23, р. 3];

- обґрунтував закон спадної граничної корисності на основі фізіологічного принципу;

- ввів поняття «фактор часу», стверджуючи, що функцією є авансування витрат на купівлю праці та забезпечення пропозицій споживчих благ;

- процеси інвестування залежать від співвідношення та способу поєднання факторів виробництва, ціни, капіталу, відсотка.

5.2. Головним у творчості Л. Вальраса було опрацювання теорії макроекономічної рівноваги, а також виклад інвестиційних процесів, які знайшли відображення у головній його праці «Елементи чистої політичної економії». Постулати інвестиційної теорії цитованого науковця наступні [25, с. 206-211]: 1) інвестиційні переваги країни не обмежуються наявними заходами, необхідними для виробництва: накопиченим досвідом, знаннями, культурою виробництва та ін.; 2) сформулював правило переливання інвестиційного капіталу з однієї країни в іншу.

5.3. Видатним представником неокласичної теорії та математичної школи періоду її формування був учень Л. Вальраса В. Парето, який у своїй праці «Підручник політичної економії» [26 с. 264, 243, 455], по-перше, на основі аналізу статистичних даних вивів закон розподілу доходів

(закон «Парето»), який виражає залежність між величиною доходу і кількістю його отримувачів, засновану на розподілі здібностей людини та має безпосереднє відношення до інвестиційних процесів. По-друге, звернув увагу на існування монополізованих ринків, які стали самостійним об'єктом економічних досліджень лише в 30-ті рр. ХХ ст. По-третє, сформулював критерії найкращого розподілу ресурсів, який згодом отримав назву «оптимум Парето» та має безпосереднє відношення як до природокоористування, так і природоохоронних заходів.

Висновки. Основними, на нашу думку, проблемами інвестиційного розвитку сфери природокоористування та природоохоронних заходів в Україні та її регіонах на сучасному етапі є:

- інвестиційна політика не має чіткої спрямованості у вирішення конкретних економічних проблем у відповідності до напрацьованих провідних шкіл світової думки;

- відсутність реальних механізмів об'єднання наявних природних ресурсів, їх концентрації на найбільш значних та перспективних напрямках розвитку з дотриманням вимог природоохоронних заходів.

Саме тому основними шляхами активізації інвестиційної діяльності в Україні на сучасному етапі розвитку слід вважати:

- розробку й запровадження механізму надання пільг природоохоронним підприємствам які дотримуються стандартів природоохоронних заходів;

- поширення практики надання таким підприємствам коротко- та середньострокових інвестиційних кредитів зі знижкою кредитної ставки.

Реалізація запропонованих напрямів активізації інвестиційної діяльності в Україні дасть змогу значно підвищити рівень активності природоохоронних підприємств, ефективно використовувати внутрішні і залучені зовнішні інвестиції в їх діяльності. З метою дотримання природоохоронних заходів у процесі раціонального природокоористування.

Список літератури:

1. Мочерний С. Австрійська школа / Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1 / Редкол.: ... С. В. Мочерний (від. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.
2. Менгер К. Избранные работы. – М.: Издательский дом «Территория будущего», 2005. – 496 с.
3. Австрийская школа политической экономии: К. Менгер, Е. Бем-Баверк, Ф. Визер. – М.: Экономика, 1992. – 496 с.
4. Менгер К. Основания политической экономии. – О., 1903. – С. 101, 105.
5. Кліміна Г. Визер Фрідріх / Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1 / Редкол.: ... С. В. Мочерний (від. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.
6. Бем-Баверк Е. Основы теории ценности хозяйственных благ // Австралийская школа в политической экономии: К. Менгер, Е. Бем-Баверк, Ф. Визер. – М.: Экономика, 1992. – 496 с.
7. Плотніко О. Кембриджська школа / Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1 / Редкол.: ... С. В. Мочерний (від. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.
8. Історія економічних учень: підручник / За ред. В. Д. Базилевича. – К.: Знання, 2004. – 1300 с.
9. Alfred Marshall, Principles of Economics. – London, 1920. p. 503.
10. Пигу А. Экономическая теория благосостояния / Пер. с англ.: У 2 т. / Т. 1 – М.: Прогресс, 1985. – 512 с.
11. Поручник А. Татаренко Н. Теорії інвестицій / Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 3 / Редкол.: ... С. В. Мочерний (від. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 952 с.
12. Історія економічних учень: підручник / Л. Я Корнійчук, Н. О. Татаренко, А. М. Поручник та ін.; За ред. Л. Я. Корнійчука, Н. О. Татаренко. – К.: КНЕУ, 1999. – 564 с.
13. Робертсон Деннис: деньги и циклические колебания в экономике [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://gallery.economicus.ru>.
14. Wicksell K. Value, Capital, and Rent. Published 2007 by Ludwig von Mises Institute. 184 p.
15. Cassel G. The Theory of Social Economy. Publisher: Kelley (Augustus M.) Publishers, USA. – 708 p.
16. Мюрдаль Г. Мировая экономика. Проблемы и перспективы. – М., 1958. – 479 с.
17. Довбенко М. Мюрдаль (Myrdal) Гуннар Карл. / Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 2 / Редкол.: ... С. В. Мочерний (від. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 848 с.
18. Улин У. Межрегиональная и международная торговля. – М.: Издательство «Дело» 2004. – 416 с.
19. Довбенко М. Улін (Олін) (Ohlin) Бертіль-Готтгард. / Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 2 / Редкол.: ... С. В. Мочерний (від. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. – 848 с.

20. Bertil G. Ohlin. Some Notes on the Stockholm Theory of Saving and Investment // Economic Journal. – 1973. – № 47. – P. 51-59.
21. Кларк Дж. Распределение богатства: Пер с англ. – М. : Гелиос АРВ, 2000. – 368 с.
22. Мочерний С. Джевонс (Jevons) Вільям Стенлі. / Економічна енциклопедія : У трьох томах. Т. 1 / Редкол.: ... С. В. Мочерний (від. ред.) та ін. – К. : Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.
23. Jevons W. S. Theory of Political Economy. – N.Y., 1957. – 342 с.
24. Джевонс У. Политическая экономия. Пер под ред Р. Марковича. – СПб. : «Раппорф», 1905. – 120 с.
25. Вальрас Л. Элементы чистой политической экономии. – М. : Изограф 2000. – 448 с.
26. Перето В. Учебник политической экономии. 1906 г. Цит по: «25 ключевых книг по экономике». – Изд-во «Урал-LTD», 1999.

Котыгорошко О. И.

Ужгородский национальный университет

**РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ТЕОРІЙ В ВЕДУЩИХ ШКОЛАХ
МАРЖІНАЛІЗМА, НЕОКЛАСИЦИЗМА І ШВЕДСЬКОЇ І МАТЕМАТИЧЕСЬКОЇ ШКОЛ**

Резюме

В научной статье на основе исследования теоретических основ инвестиционных теорий ведущих школ – австрийской предельной полезности, кембриджской, шведской (стокгольмской), американской (англо-американской) и математической – проанализированы инвестиционные теории, связанные со сферой природопользования и природоохранными мероприятиями. Многие из них не потеряли своей актуальности на современном этапе развития мировой экономики, в том числе и для Украины.

Ключевые слова: ретроспективный анализ, инвестиционные теории, ведущие школы, природопользование, природоохранные мероприятия.

Kotygoroshko O. I.

Uzhgorod National University

**THE RETROSPECTIVE THE ANALYSIS OF INVESTMENT THEORIES IN LEADING SCHOOLS
MARGINALIZE, NEOCLASSICISM AND SWEDISH AND MATHEMATICAL SCHOOLS**

Summary

The scientific article based on a study of the theoretical foundations of investment theory leading schools: Austrian marginal utility, Cambridge, Sweden (Stockholm), American (Anglo-American) and mathematical. Analyzed investment theories that relate to environmental management and conservation measures. Many of them are still relevant in the current development of the world economy, including to Ukraine.

Key words: retrospective analysis, investment theory, leading school of nature conservation activities.